

buiten den priester betreden, maar dit is ook niet het merkwaardige van den grooten tempel. Wat Rameswaram's heiligdom eenig doet zijn in Indië, dat zijn de zuilengangen die het omgeven en die een gezamenlijke lengte van niet minder dan 1200 M. bezitten. Ze dateeren uit de 17e eeuw, evenals koning Tirumal's beroemde corridor te Madura. Vooral de zijgangen imponeren door afmetingen; zij zijn van een grootsche opvatting. De zich in 't verre perspectief ver-

ook alle karakteristieke gebreken; want ook hier weder is de aanleg zoo gebrekkig, dat er van een „Gesamtwirkung” geen sprake kan zijn.

De tegenwoordige beheerders van den tempel, die de inkomsten van vele dorpen bezit, zijn de Nattukottay Chetties, die indertijd zelfs tot vervalsching van documenten zijn gegaan, om de heeren van Ramnad van hun rechten te berooven. Zij behooren tot een klasse van geldschieters in



PHOTO 9. ZUILENGANG VAN DEN TEMPEL TE RAMESWARAM.

liezende zuilen zijn met de in het Zuiden conventionele reusachtige leeuwen met olifantslurven gesierd, enkele ook nog met statuen van de vroegere heeren van Ramnad. Vele echter missen die toevoegsels, waardoor ze in onze oogen er niet bij verliezen. Het effect dezer colonnades is overweldigend. Fergusson heeft gelijk als hij zegt, dat hij in dezen tempel alle schoonheden van den Dravidischen stijl in zijn hoogste volmaaktheid vereenigd vindt. Maar

het district Madura, waarvan velen door woeker tot enorme rijkdommen zijn gekomen. Van hen zegt een Indisch schrijver: „Their faults are many and their virtues are few”. *) Onder het zeer weinige goed, dat ze doen, telt hij hun zorg voor Hindu'sche tempels, waaraan ze groote sommen tot herstel en onderhoud besteden. Doch dit goede is toch ook nog maar weer betrekkelijk. Want

*) T. B. Pandian, Indian Village Folk. London 1898. p. 51.